

ע"פ 6901/04/16 - יבגני מלניקוב - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 6901-04-16 מלניקוב נ' מדינת ישראל
ת"ד 1038-02-15
14 אפריל 2016

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
יבגני מלניקוב - נוכח
על-ידי ב"כ עו"ד דני רונן
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד שירה לייטרסדורף

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש בבית המשפט לתעבורה בת"א-יפו [כב' השופט רועי פרי] כתב אישום, אשר ייחס לו גרימת תאונת דרכים בתוך הספארי ברמת-גן ביום 31.01.15 בשעה 13:50, עת בנהגו משאית בשבילי הספארי נהג כשהוא שיכור. בבדיקת אלכוהול נמצאו בכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו 1,080 מק"ג אלכוהול, נהג בקלות ראש ובתוך כך פגע בגב' כ' ר', אשר הלכה לצד הדרך עם בעלה וילדיה.

כתוצאה מהתאונה נחבלה ונפגעה. המערער המשיך בנסיעתו מבלי לעצור ומבלי להגיש עזרה ולמסור פרטים.

בית משפט קמא, לאחר שמיעת ראיות, הרשיע את המערער בעבירות לפי סעיף 62(3) - נהיגה בשכרות, וסעיף 62(2) + 38(2) לפקודת התעבורה - נהיגה בקלות ראש, אך זיכה אותו מחמת הספק מהעבירה של אי-עצירת רכב במקום תאונה לפי תקנה 144(א)(1) לת"ת.

לאחר הטיעונים לעונש ולאחר שבית משפט קמא קיבל תסקיר קצין מבחן בעניינו של המערער וחוות דעת הממונה על עבודות השירות, גזר הוא את דינו של המערער לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לשלושה חודשים, קנס של 2,000 ₪, פסילה בפועל של 36 חודשים שמניינם החל מיום 31.01.15, פסילה מותנית ומאסר מותנה.

הערעור שבפניי הוגש על-ידי המערער, אשר לא משלים - לא עם הכרעת הדין ולא עם גזר הדין.

אומר, שמבחינת טענותיו של המערער בכתב הערעור וגם בטיעון שבפניי, המעלות וטוענות ששגה בית משפט קמא בכל רכיבי הכרעת דינו הינן, רובן ככולן, טענות הבאות חשבון עם קביעות עובדה וממצאי מהימנות של בית משפט קמא בעיקרן, ועל אלו ההלכה היא שאין ערכאת הערעור באה במקומה של הערכאה הדיונית, ואין היא מתערבת בהללו, אלא בעת התקיימותם של נסיבות חריגות.

בע"פ 9536/11, ג'מיל סורי נ' מדינת ישראל (16.09.14) נקבע, בין היתר:

"הלכה ידועה היא, ששבה והוזכרה פעמים רבות מספור, כי לא בנקל תתערב ערכאת הערעור בממצאים שנקבעו בערכאה הדיונית ... התערבות בעובדות היא יוצאת דופן וחריגה".

בית משפט קמא הסתמך על ראיות ברורות וחד-משמעיות, לטעמי. בפסק דינו המנומק והנכון, אשר הוכיחו באופן ברור וחד-משמעי שהמערער נהג שיכור היה.

יש לציין, שטענותיו של המערער לפני הודעת הערעור וגם לפני בית משפט קמא הייתה טענה אשר עובדתית היא כפולה והפוכה. מחד, הטענה היא שהמערער לא היה שיכור, ומאידך, נטען שהוא היה שיכור, אבל מחמת העובדה ששתה וודקה מבקבוק שהיה ברכבו אותו שתי אחר התאונה.

בפני בית משפט קמא באו ראיות ברורות מפי העדים - מר גיא כפיר, עובד הספארי, שהוא כמובן אובייקטיבי. בעמ' 8 ש' 11-12 לעדותו, שכאשר הגיע לרכב והנהג יצא, הוא התנדנד והריח מאלכוהול בשנייה שהוא יצא מהרכב. גם מר רחמים יצחקי, אף הוא עובד החניון, מצא לנכון (עמ' 17 ש' 28-29) בנסיבות, לשאול את המערער אם הוא שיכור. אף בעלה של הנפגעת בתאונה, אשר בית משפט קמא על-פי פליגין דיבורא קיבל רק חלק מעדותו, העיד כי נדף מפיו של המערער ריח חזק של אלכוהול.

למרות טענות ב"כ המערער, ששוטרים לא הרגישו כל סממן שכרוטי מהמערער, רס"ב דורון בסטיקר הריח ריח חזק של אלכוהול מפיו של המערער ועוד.

אף מכשיר הינשוף, כאמור, מצא שבכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו של המערער נמצאו 1,088 מק"ג אלכוהול. המערער נכשל בבדיקת נשיפון וכשל כישלון מוחלט בבדיקת המאפיינים.

בית משפט קמא, באופן מפורש לעניין התרחשות התאונה והעובדה שנגרמה חבלה לנפגעת התאונה, אמר שהוא מאמין בפה מלא לאותה עדה, ולעומת זאת, באשר לעדותו של המערער, דחה אותה כבלתי-אמינה ולא יתפלא הדבר כאשר המערער באמרתו **ת/13**, נשאל החל מש' 25 לגיליון 2 ברחל בתך הקטנה האם שתי אלכוהול לפני שנהג והשיב בשלילה, נשאל מתי לאחרונה שתי אלכוהול ואמר שאינו זוכר, בעיקר לא אמר ששתה אחרי התאונה, כפי שטען לראשונה בשלב המענה לכתב האישום בבית המשפט.

הן לשאלת התרחשות התאונה, הן לשאלת השכרות, הכרעת דינו של בית משפט קמא לא נפל בה כל דופי והיא נכונה, וכאמור, אין כל מקום להתערב באותן קביעות עובדה וממצאי מהימנות שקבע בית משפט קמא. וגם הטענה של ההרשעה על סמך ראיות נסיבתיות אין בה כל ממש.

הערעור על הכרעת הדין אפוא נדחה.

באשר לעונש, אכן בית משפט קמא, בהטילו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לשלושה חודשים, ובהטילו פסילה לשלוש שנים, לא הקל עם המערער, אך בית משפט קמא עשה זאת בצדק בהינתן רמת השכרות הגבוהה של המערער, גם גזר דינו של בית משפט קמא מנומק היטב ועשוי לתלפיות, וגם בעניין זה ההלכה היא בע"פ 4034/07, **מדינת ישראל נ' מוחמד אבו-טקפה**:

"כידוע, ההלכה היא כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בעונש שהטילה הערכאה הדיונית, אלא במקרים בהם הערכאה הדיונית טעתה או שהעונש שנגזר על ידה חורג במידה קיצונית ברמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות".

בית משפט קמא לא טעה בעונש, ובנסיבות, העונש שהטיל היה הולם וראוי, ולכן אין מנוס אלא לדחות גם חלק זה בערעור.

על המערער היה להתחיל לבצע את עבודות השירות ביום 04.04.16. מועד זה כבר חלף וממילא ניתן עיכוב ביצוע לריצוי.

המערער יתייב לריצוי ביצוע עבודות השירות במקום שנקבע על-ידי בית משפט קמא ובחוות דעת הממונה ביום **01.05.16**, עד השעה **08:00**.

העתק הפרוט' יישלח אל הממונה על עבודות השירות.

במידה והמועד שצוין לעיל אינו מתאים, מתבקש להודיע לבית משפט זה.

**ניתן והודע היום, ו' ניסן התשע"ו,
14/04/2016 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד